

Ime in priimek: **JULIJA RADOVAN**

Starost: **17 LET**

Oddelek: **KZ2a**

Ime in naslov šole: **ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO, SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA, ŠEGOVA ULICA 112, 8000 NOVO MESTO**

Mentor: **TANJA KULOVEC**

NEZNANO MESTO

Ko sem začel kaditi, sem si govoril, da imam vse pod nadzorom. Saj so samo dve, tri cigarete na teden, sem razlagal samemu sebi. Hotel sem biti malo bolj »kul«. Čeprav sem bil nogometaš in sem imel šport rad, sem nekako prezrl, da mi vsaka cigareta krade del moči.

A potem je prišla tista noč. Zaspal sem nemiren in z bolečinami v prsih. Ko sem odprl oči, sem se znašel v neznanem mestu. Ne na Zemlji ne v sanjah, ampak nekje vmes. Nad mano je viselo rdečkasto nebo, polno goste megle. Ljudje so kašljali in bežali pred temnimi sencami, ki so prežale na vsakem vogalu. K meni je pristopil starejši moški v srebrnem plašču. Pogledal me je, kot da me pozna že leta. »Dobrodošel Tilen,« je rekel, »to je tvoje notranje mesto. Svet v tvojih pljučih.« »Zakaj pa je tukaj tako mračno?« sem vprašal. Mož je pokazal proti temnim, dimastim bitjem, ki so se plazila po mestu. Imela so rdeče oči in s sabo so nosila zadušljiv cigaretni dim. Dejal je: »Vsako kajenje ustvari novega in počasi prevzamejo tvoje mesto«. Nad mestom so se prikazala svetla bitja, kot angeli iz čistega zraka. Borili so se proti temnim, dimastim bitjem, a so bili očitno šibkejši. »To so varuhi,« je pojasnil moški, »oni čistijo tvoja pljuča in te ščitijo, a kajenje jim jemlje moč.« Takrat je do mene pristopil manjši angel. Komaj je svetil. Njegov glas je bil nežen: »Mi čakamo nate, Tilen, če se odločiš prav, bomo spet močni.« V tistem trenutku sem razumel vse. Temna, dimasta bitja so bile moje slabe odločitve. Angeli pa moje zdravje in moja moč. Če bom nadaljeval s kajenjem, bo moje notranje mesto razpadlo.

Zbudil sem se z občutkom, kot da sem nekaj izgubil. Na nočni omarici je ležala cigareta. Pogledal sem jo in jo brez razmišljanja vrgel v koš. Tisti dan sem prvič po dolgem času treniral. Težko, počasi, a odločno. Vsak dan je bil lažji. Kašelj je izginjal. Ko sem spet sanjal tisto mesto, ni bilo več rdečega neba, bilo je belo, posejano z angeli, ki so letali visoko. Bili so močni in svetli. Nekega večera sem ponovno srečal moškega. Samo nasmehnil se je in rekel: »Včasih je največja bitka tista, ki jo bojuješ sam s sabo. Ti si svojo dobil.«

Ta izkušnja me je naučila nekaj, česar prej nisem razumel. Kajenje ne škoduje samo navzven, najprej ti vzame svobodo, ki je sploh ne vidiš, zmogljivost, zdravje, brezskrben dih. Vsi mislimo, da imamo čas, da ena cigareta ne pomeni nič. A resnica je, da ima vsak svoja temna, dimasta bitja, ki se kopičijo hitreje, kot si predstavljamo. Danes vem, da je zdravje moja odgovornost. Odločitev, da preneham, je bila ena najboljših odločitev v mojem življenju. In če bi to bral nekdo, ki razmišlja o kajenju, bi mu dejal, da so angeli resnični, ne kot bitja v sanjah, ampak kot tvoje telo, ki te vsak dan varuje. Ne šibi jih, daj jim moč.